

TIẾNG-DÂN

La Voix du Peuple

BÀO-QUÂN
Số 17, đường Hàng Bè, Hà
Nội - Ngày xuất bản: 17/6/27
Số đăng ký: 1071

Làm mẹ người,
cái hại còn lớn
hơn là giết người.

GIÁ BÀN

ĐƠN-TRẠP	1000
ĐƠN-TRẠP	1000
ĐƠN-TRẠP	1000
ĐƠN-TRẠP	1000
ĐƠN-TRẠP	1000

Mua báo phải trả tiền trước.
Theo và nhận báo gửi các M.
TRẦN-DINH-PHIÊN, - AI SÁNG
quảng cáo, việc in ấn, và những
việc khác.

CÁI ĐỘC A-PHIÊN

NGƯỜI TÀU CẢM A-PHIÊN VÀ LÀM KỶ-NIỆM NGÀY
LÀM-TÁC-TỬ ĐỐT TÀU A-PHIÊN NƯỚC ANH

«Bản-lữ (tuổi mồn trong ống
lưu.
«Thạch-sùng nhà cháy dưới
hoa đèn».

(林竹吹烟影 烟
青煙燒盡石叢家)

Ấy là câu thi nói cái hại
nghiên a-phiện mà nhiều
người truyền tụng, chỉ vẫn
vẫn 14 chữ mà là rõ cái độc
a-phiện hại người bao cửa,
đáng ghê gớm là thế nào!

Trên lịch-sử phương Đông,
kể sống lâu như là Bản-lữ,
kể giàu có tiếng như là Thạch-
Sùng, mà nếu vương cái độc
a-phiện kia thì tuổi thọ và
nhà giàu này, đều bị tiêu trong
ống lâu và ngọn đèn... Đọc
câu thi ấy, tưởng ai cũng ghê
lớn cho cái họa «cơm đèn» ở
«làng bẹ», không chỉ không
đám lại gần, mà còn tránh xa
đi mới phải. Ấy vậy mà
thường thấy bọn nghiên kia
châu chấu — đáng trách là
bạn thanh-niên có học —
nghiên cho đến nhiều kẻ bán
chàng mua lậu, bị phạt bị luy
mà tấn kịch kỳ cớ xảy ra luôn,
tưởng không ai ngờ cái sức
cảm dỗ của cả Phũ-dũng kia
mê người đến thế!

Vậy xin thuật câu chuyện
«cảm-yên» ở Trung-hoa hiện
thời cho độc giả cùng xem:

Giữa đây chánh-phủ Nam-kinh
(thí-hành cái chánh-sách «vận-
động cụ-độc» kế-hoạch định
trong 6 năm, nghĩa là làm cho
nước Tàn trong 6 năm thì
không còn có người nào hút
a-phiện nữa.

Tướng-giới-Thạch thí-hành
cái lệnh ấy, có lẽ nhân người
Nhật dùng thủ-đoạn hiểm độc,
tửu-thu a-phiện qua Tàu qua
nhiều để làm say mê người
Tàu, nên dùng lệnh cấm này
để đối phó, không rõ công
hiệu có triệt để không. Song
xem trên các báo Trung-hoa
thì gần vài năm nay, đối với
dân làng bẹ, chánh-phủ trông
trị một cách thẳng tay, nào
thủ cả đờ hút chất lại như nói
mà đối, nào những người
nghiên không chữa được, bị
tiếp bị bán chất. Ngày 3-5 đây,
là ngày Lâm-lắc-Tử đốt tàu
a-phiện Anh, nhiều nơi, lại
làm lễ kỷ-niệm một cách nao-
nhiệt.

Ngày kỷ-niệm ấy nguyên do
thế nào?

Nguyên năm 1850, tàu Anh
chở a-phiện sang Tàu, lúc ấy
Lâm-lắc-Tử làm Tổng-đốc
Lưỡng-Quảng, họ lệnh sun-
xét và đốt cả mấy ngàn thùng
a-phiện. Nhân đó có trận
Trung-Anh đánh nhau, Tàu

thua, phải cắt đảo Hương-cảng
cho nước Anh và mở 5 cửa
biển cho nước ngoài thông
thương. Trận này, người đời
gọi là «trận đánh nha phiện»,
lâu nay người Tàu nhận làm
vết thương đau đớn trên lịch-
sử, ngày nay nhân thí-hành
chánh sách «cảm-yên» nên
nếu làm ngày kỷ-niệm, lại
nhận sự đối a-phiện của Lâm-
lắc-Tử là một việc khoái-cử
lắm về vang cho dân-tộc...

Ở Quảng-châu ngày 5,
ngoài sự làm kỷ-niệm, lại có
vận-động tuyên-truyền cái độc
hại a-phiện cho công chúng
cũng biết, Nam-kinh và các
tỉnh Hồ-nam v. v. các nhà yêu-
nhân đều có diễn-thuyết, đại
khải nói:

«Vận-động cụ-độc là một
việc không dễ chận trở được
hiện người Nhật dùng độc vật
kỳ mà thả vào miền Hoa-nam,
kẻ xé Hạ-môn có 323 gian,
Phúc-châu có 390 gian, những
đi-chợ-thuộc độc đó, hoặc
người Tàu mở, hoặc người
Nhật mở, thôi toàn loạn, còn
miền Hoa-bắc thì không phải
nói nữa.

«Vậy sáu năm cụ-độc vận-
động» là chánh-sách như
quán của chánh-phủ, mà công
cuộc vận-động ấy thành công
cũng không chánh là cái then
khóa chết sống của vận-mạng
nước Trung-hoa, vì người
Nhật dương hăm hăm phá-
hoại kế-hoạch vận-động ấy...

Xem chuyện «cảm-yên» của
người Tàu, không rõ người
Nam ta có cái cảm-giác thế
nào — không kể người đã
thiệt thọ thành bệnh — vậy
xin lặp lại câu thi trực
thành đặng trước đầu bài
một lần nữa cho bạn đọc dễ nhớ.
GIỚI-YÊN

CHUYỆN ĐỜI

Tình đời trong cuộc xô xô

Có mỗi một lần nhà nước bán vé số,
mình đi mua để chờ được mua hai ba cái,
rồi đi đến kỳ mở số là đi đến kỳ trình ra
đó trong con số mở, mà số lần nào, cũng
như lần nào, không trúng được, đứng nói
nhìn làm chi, không trúng được lấy được
đồng bạc để ăn đi rồi mới quá!

Cũng đến chán thật. Nhưng mình phải
lấy triết lý mà tự giải: của gì số bạc
hoạt (đó, có trúng cũng hay, không
trúng cũng tốt. Nhưng mình có nghĩ gì
mà không biết, lại phải đứng chờ đánh
số là chờ cũng như đứng chờ mãi rồi, cái
phần triết lý là chờ, chờ phần trúng lì
lắm.

«Tiền bạc, nhưng mỗi khi mở số xong, mà
mình không trúng cái nào; thật tình trong
lòng cũng hơi buồn. Nhưng mình chờ có
ngày. Ngày có con kỳ mở số đến 25 Avril
trước, mình thấy một người bạn chạy lại
đem cái bản chấp những số trúng lại cái
cái mình coi, mà chỉ đến đây tại thì bị.

Anh ấy kể về một mình vào anh ta mua
cả mấy lần về mở số, mà lần nào cũng bị
hàng... cho tới lần ấy coi số của anh ta
6 số đầu y như cái số trúng ở ngoài, chỉ
hai con số giữa lại nhỏ đến ngược lại.

Mình hỏi anh ta:
— Tưởng cái quái gì đến, chờ cũng là
trời nhất đi!
— Trật, nhưng mà tôi làm sao! Anh
nghĩ xem trong con số 6 con số một lần
có phải chuyện dễ sao! Thế mà, nó đi
trúng cho mà nó còn chờ cả ngày nữa
ngày 2 con số giữa! Có lẽ không?

Mình cũng bực cho cái anh nhà kia
Tàu gì chuyện kỳ! Vì trong chuyện trúng
số có khó có dễ gì đâu. Đó là phần việc
của nhà xã hội số, đó là chuyện «mang
ra» mà thôi.

Anh ấy thấy mình ở bộ làm việc với
chuyện triết lý của anh ta, anh ta hỏi tôi
giáo, rồi cầm tờ giấy số đi nói với người
khác, như anh ta nói cái số của anh ta.
Đúng trước cái số chỉ kỳ mình mình
cười, đi triết lý thế nào cũng vậy. Kíp
đến ngày nay kỳ mở số đến 13 Juin và
rồi mình lại có một cái số về công, ở
trường hợp trước.

Số là trong cái số về mình mua có cái số
10 31. 971. Đó các số nhỏ, tổng 4, mình
đi đến số kỳ, thì bắt đầu đi từ các con
số đó là: 4, 7, 9. Ba con số này trúng
vào số 1003. Mình đi mừng, bên đó từ
trước ra sau: 8, 3, 3. cũng, trúng nữa!
Nhưng đến con thứ ba, nó không phải con
số 1 mà là con số 7! Cái số có một con
số mà mỗi một trăm bạc? Mình lúc đó,
hết cái cười người khác, người khác, mình
thấy ai cũng làng đàng, phát cười!

— Tưởng gì chờ cũng có số bằng?
Mình cũng nói thêm:
— Hằng thì này có lẽ không! Trong
số 8 con số mà trúng 1003 con theo lịch lý
đó là gì?... Thế này thì quả «v. v.»
Nhưng mình quên rằng chính tại kỳ mở
số trước, anh bạn của mình cũng nói y như
mình bây giờ, mà mình đi đến một con số!

— Tưởng gì chờ cũng có số bằng?
Mình cũng nói thêm:
— Hằng thì này có lẽ không! Trong
số 8 con số mà trúng 1003 con theo lịch lý
đó là gì?... Thế này thì quả «v. v.»
Nhưng mình quên rằng chính tại kỳ mở
số trước, anh bạn của mình cũng nói y như
mình bây giờ, mà mình đi đến một con số!

Ngày bảo cử Dân biểu

Trung-kỳ: 1er Août 1927

Ngày 11 Juin quan Khâm-sứ đã
duyệt y nghị định ngày 7 Juin của
Bộ Lại về các nghị kỳ trong công
việc bảo cử Dân biểu:

- 1) Yết nghị nghị định cử: 21 Juin.
- 2) Kỳ họp cuối cùng của đơn xin
ứng cử: 10 Juillet.
- 3) Báo cử đầu tiên: chủ nhật 8
Août.
- 4) Báo cử lần thứ hai (nếu cần
phải báo cử lần nữa): chủ nhật 8
Août.
- 5) Kỳ họp cuối cùng để khiển nại
và vu-bổ cử: 15 Août.
- 6) Thời hạn những đơn khiển
nại:

a) do tỉnh hiến thương đồng
quy Tra Sứ, từ 17 Août đi lý.

b) Nếu có đơn khiếu nại thời
độ Bộ Lại thương đồng quí Khâm
Sứ: Nội trong 15 ngày, kể từ ngày
cáo tỉnh hiến thăm định.

Đảng Dân-chủ Đông-

dương can thiệp vào

vụ án mạng

Nhơn vụ án mạng ở Hà Nội, và
Tây ninh vừa rồi, đảng Dân chủ
Đông dương đã can thiệp với
Chánh phủ Nam kỳ mà đưa nhiều
lưu-thính câu:

- 1) Xin rút khỏi và Tây ninh, vì
đội binh này có ảnh hưởng đến
sự giữ gìn trật tự ở tỉnh thành Kỳ.
- 2) Về sau nên trong trị nghiêm
khắc hơn nữa, những người Tây
xung đột với người Nam.
- 3) Những tội trọng (crime) thì khi
ra trước tòa Đại hình phải có phần
nữ thí-sự Tây, phần nữ thí-sự
Annam.

Chánh phủ mới trả lời cho ông
Hộ trưởng đảng Dân chủ biết rằng,
đã nhận lời thỉnh cầu trên đây, mà
truyền lệnh rút khỏi binh rồi; còn
những điều thỉnh cầu kia thì Chánh
phủ Nam kỳ đã để lại Chánh phủ
Đông dương rồi. (Báo Đông-Tân)

Già làm lính xét thề,

đốt của người

buôn 1.500\$!

NGHỆ-AN. — GIÀ-TRÍ, quân làng Bàn-
hải, tỉnh Sơn-bãi, huyện Nghi-Khân (Hà-
Định) làm nghề buôn thuốc. Sáng hôm 7
Jun vừa rồi, ông đi bán ở chợ huyện
được 1.500\$ đi 8-10-hàng là Vinh tới
Phủ-Lạng, lúc ngang qua gần Đê-Hồ,
rồi đi về chợ ở xóm làng xóm Cụ-lâm
(Nghi-Khân) mua hàng và trả nợ.

Đến 12 giờ trưa, xe đi vừa được hơn 3
cây số, 101 đặng 50km — 57km. gặp phải
đội, (đội Trưởng Em, cách của địa phương
Cả-Đức không nữa cây số, xuống xe mà
đi, bằng có 5 người đang nghỉ mát ở bên
cạnh đường, liền đứng dậy hỏi:
— Anh đi đâu? làm nghề gì? có thể, cần
không gì không? đi về chợ huyện ông
không?

Gặp Trì tướng họ họ nhất thiết, bèn mở
cái cặp da ra lấy sách ảnh và thẻ cho
thông khám, rồi bắt mở khóa xem cái
trong cặp; khám thấy có nhiều bạc, liền
thì hai người hai bên cầm cặp lấy tay
Già-TRÍ, một người lấy lấy bạc trong cặp
đưa hai người này ra tòa huyện rồi mở
trai ra cho Già-TRÍ và làm trình Quan
Huyện cũng là Đại lý. Các Quan chấp
đưa ra lấy tiền của người ấy, ông
bị cuộc đầu tiên.

MỘT ÍT DẬT - SỬ CỦA HITLER

(THỦ-TƯỚNG KIỂM TÒNG-THÔNG NƯỚC ĐỨC)

Ở thế giới hiện thời, kể những
tay gian hùng quái nhất, thì không
ra khỏi, cái tiếng như sấm giông,
có dưới một ngôn ngữ là «Hitler»
trái đất rung rinh, mà người thế
giới đầu tiên, thì: 1) Mussolini,
Thủ-tướng nước Ý; 2) Hitler, Tổng
thống kiêm Thủ-tướng nước Đức.
Hai tay hùng kiệt ấy, không chỉ
ở chính trị, ngoại giao, quân bị,
cái gì làm và thủ đoạn đặng trở
kháng nước, lay động trên trường
quốc tế, làm về phi thường, mà đến
cái đời sống riêng, lãnh cách hành
vi cũng kỳ đặc khác người. Đời
sanh hoạt, của Mussolini, một số
Tướng-Dân trước kia đã có đăng,
đây xin thuật một ít dật sử của
Hitler:

Cách ăn mặc. — Về lối ăn mặc,
Hitler không chú ý đến. Ngày
thường chỉ bận cái áo xám sắc thẫm
sẫm; không uống rượu, không
hút thuốc. Năm 1936, sang Lo-mã
thăm Mussolini, họ bắt đi một
lịch để khoan đãi rất sang trọng,
song ông ta nhất thiết không xoi
món gì cả, chỉ xoi 2 trứng gà
chấm, Người ta đã gọi ông ta là
«chủ nghĩa ăn rau».

Âm nhạc. — Hitler lánh xa các
thứ đồ họa và âm nhạc, mà thích
nhớ là bản nhạc của nhà soạn
âm-nhạc nước Đức-Hooc-cách-Ni-
Đô: tác phẩm là sang hệ viết nhẹ
đơn giản; với: đêm gần đi ngủ thì
cố người bạn thân thiết là Hã-lu-
thần-NH ca khúc nhạc. Ông-cả-phần-
quá một cách đa dạng, nghe rất
êm tai động ngũ.

Phụ nữ. — Một lãnh cách đặc
biệt rất lạ, là về cá nhân và về trên
quan niệm về «lãnh». Hitler bình
sanh không ưa con gái; đã có nhiều
chức sắc đẹp lòng người đời ông
ta, mà kết quả đều mang thất vọng.
113 cá lần người ta dùng cách tri-
tập bao nhiêu thứ hoa biết nói tuy-
đẹp trong nhòe giới lập cận với ông
ta, nhưng tất cuộc đều hỏng cả.
Nhiều nhà trẻ lạc Đức khác nhận
rằng Hitler hiện vẫn còn là «xê-
nam» (đôi đôi «xê-nô» mà nói).
Cái tay gian hùng tuy thế như vậy
mà cả đời chưa biết cái mặt nh
nữ ra thế nào, rõ là cái gan sắc đó,
khác với thông tánh người thường
nhỉ!

Tiền tài. — Người cực đêch chánh
trị ra, phần cá nhân Hitler, không
cần tiền tài, nên đối với đồng
xu, ông ta không có chút hứng thú
gì hết. Mà khi ra ông ta cũng
thực đả có nhà công; xe cộ, đồ đạc
đều do nhà nước cung cấp; đi y
phục, không mặc quần-trang thì mặc
đồng-trang, không cần may đở mới.
Phận riêng ông ta chỉ xuất tiền
mua 1 cái áo mưa lúc đi sang Lo-
mã năm 1934 thôi.

Tiền bổng. — Hitler cũng không
cần nhà nước chi bằng. Toàn số bạc
bằng của ông ta đem giúp trợ có
vào lao-công dùng làm đở bạc vốn
để bắt những kẻ những «con y
ngoại rái ra bắt thường».

Ông ta thường tuyên ngôn rằng,
toàn cá các nhà chánh trị trên thế
giới, đặng có một thể ông ta là
không có một đồng xu gọi vào nhà
nghiên hăng hái, và cũng không có
một chữ có đồng vào công lý nào
hết.

ta, người Đức không người nào
không mua, giá 1 quyển là 12 tiền
Anh, xuất bản năm 1935, đến mùa
hè năm 1936, đã lên đến 1930.000
bản. Như bản quyền là 15%, thì năm
1935 Hitler đã thu nhập về bản quyền
đặng một số lớn không dưới 160.000
phương-bàng. — Cũng vì công lư-
ng nhiều sách như vậy vì «xê-nô»,
còn không tin ta, và thiếu sự phá
ta, đối lại có khối giá, chỉ soạn
một bản như bản sách tay phải của
của Hitler, thì tiền nh. quyển cuối
bản đã nghiên nhiều là triệu-ph
rồi kia!

Chết bỏ. — Sinh bình Hitler
gật nhất là người Gio-thái, ông ta
đã lập thế rằng không khi nào nói
chuyện với một người Gio-thái nào,
bất kỳ người Gio-thái ở là người
bạc gì — dù nói điện thoại cũng
vậy —. Tác như nhà đại trà-tác
Gio-thái là Lự-Dinh (Đa-
dịch âm) danh tiếng vang lừng trên
thế giới, mà khi đưa danh thiếp
vào yết kiến, ông ta nhất định chối
khước bản, không được hứa vào
«Ái-cung» (cung Hitler) một bước.
Nhưng kể khi ông ta nói: một đại
Hitler, có lẽ chưa hề gặp một
chuyện hay cũng đi với một người
Gio-thái nào.

Phong vụ. — Hitler có một
người có cái đạo vụ là thay cho cá
người ông ta, diện mạo hình dạng
giống y như Hitler, lại đôi khi có
việc cần đi ra ngoài, mà có chất nghĩ
gì thì cái người ấy đi thay cho Hitler;
Lương bổng người ấy cao nhất ở
nước Đức, nhưng tên họ thật của
người ấy thì đến nay không ai biết
rõ.

Bản thân phòng vệ của Hitler rất
là nghiêm mật. Gần đây có một
nhà chánh trị nước Anh, cũng Hit-
ler dùng việc ở Ái-cung y, người
khách kia về y làm rơi cái
binh hoa để bên tay áo, tiếng để
nghe một cái «chống» 1 Tiếng
schoa-gi chưa dứt, thì thì có
trên 10 số 1, toàn thân về trang, tay
chỉ sang, thẳng xông vào, khi bắt
là bình hoa vỡ, không có việc gì,
mới lui ra.

Xem đó, đã thấy phong vụ của
một là đàng nào!

Không phải bình.

NGU-NHÂN thuật

Ở KIỂM VÉ VIENTIANE, 2

NGƯỜI NAM BỊ BẮT GIAM

Theo «Đức nhà Namp, ông
Nguyễn Văn Chánh làm thợ và con
rẻ là Trần Văn Lê, thôn Khôn-
càng ở Oudon (Xiêm) vẫn có nhà
của ở và đóng thuế thân ở Xiêm
đã cả.

Cách đây một tháng, ông Chánh
trở về và vào trình về Mặt thám
y kiến về việc ông muốn về Vien-
tiane, khi vào trình về Mặt thám
thì ông và con rể đều bị giữ vì tình
nghi làm ruộng của ở Xiêm và đã bị
xét xử.

Hiện nay ông Chánh và con rể
tất bị giam.

TIN THẾ GIỚI

DÂN HÀ-NAM (TÀU) ĐÓI ĐẾN RỒI

PHẢI LÀM THỊT CON MÀ ĂN

Thượng-hải, 16-6 — Hết nay 8 huyện ở
phần nam tỉnh Hà-nam đương bị cái nạn
đói, đói đến nỗi phải ăn thịt người. Nhà
trình nói thêm cho các bạn biết, họ
bên đời con cho cháu để làm thịt mà ăn.

TỬ XUÂN CÔNG QUI PHỤC

NAM-KINH, 16-6 — Các tỉnh Tây-xuyên
là Lưu-Tương đã thành tâm qui phục,
chính phủ Nam-kinh trực tiếp chính phủ và
cơ sở của Tây-xuyên.

MỘT CUỘC TRIỆU TẬP LỚN ĐU ĐÔNG

TƯỚNG TRIỆU TẬP ĐU ĐÔNG

Thượng-hải 16-6 — Bức điện công bố
đang tin rằng: Tướng giới Thạch-và-Dương
liên-Vô đã (trở lại) xung việc triệu tập
toàn thể giới thợ mỏ của Trung quốc để
trung nước mở hội nghị ở Lưu-sơn để
trung cứu y kiến về những việc trong hội
của nước Anh như chính phủ chính trị,
chính hăng khởi thế, cải lương giáo dục.
Theo chương trình, cuộc hội nghị lớn
lao quan hệ sẽ có cử hành trong vòng
một tháng, bắt đầu khai mạc từ ngày 15
tháng 7, và kết thúc 15 tháng 8 một giờ
lần.

Người ta tin tưởng rằng cuộc hội nghị
này sẽ có ảnh hưởng rất lớn đến tình
cảnh của nước Tàu.

(Theo qua trang 4 một)

Cô bé con quan Đốc lý Lavigne rời chốt trong hồ tắm

Đã ba tuần lễ trôi qua, vẫn chưa thấy cô bé này, khi ở tuổi mười lăm, vì bị đắm ở trong hồ tắm Carole Montgano, rồi bị rơi vào trong hồ nước, nhà tắm công cộng của thành phố này, nhà tắm công cộng của thành phố này, nhà tắm công cộng của thành phố này.

Viện tàng cổ Lý-Ninh

Ông là Lạc-sông chính phủ Nga, ông là Lạc-sông chính phủ Nga, ông là Lạc-sông chính phủ Nga, ông là Lạc-sông chính phủ Nga.

Viện tàng cổ Lý-Ninh (Temple de Ly-Ninh). Tại đây có di tích của ông Lạc-sông chính phủ Nga, ông là Lạc-sông chính phủ Nga, ông là Lạc-sông chính phủ Nga.

Xung quanh phòng, treo không biết mấy lá hình ảnh chụp lá dăm tang ông Lạc-sông, và có số thơ th, giấy thép, tập được của các nơi gửi tới là nổi buồn. Có sáu nghìn (6000) văn kiện (document) và đồ vật chứng theo thủ tục tang niệm đời, xem đến có thể biết sự được cải đời hoạt động của nhà lãnh tụ đó kia.

Có đôi bản hiện nói rõ đời niên thiếu của Lạc-sông chính phủ Nga, ông là Lạc-sông chính phủ Nga, ông là Lạc-sông chính phủ Nga.

Trên một bản địa-dã rộng, có hai cây đại thụ ảnh hưởng đến tập những tờ sa xuất.

Nơi cái phòng cuối cùng, người ta vận mấy chiếc đĩa máy thu âm cho một người nghe được động đậy của bình sinh. Lại có chiếu bóng tăng khoảng đời của ông cho công chúng xem.

- R. R. -

VIỆC TRONG NƯỚC

HUE

Hai bản nghị định của Đốc lý Lavigne rời chốt trong hồ tắm Carole Montgano, rồi bị rơi vào trong hồ nước, nhà tắm công cộng của thành phố này, nhà tắm công cộng của thành phố này.

Nghị định về ghi thuyền trên sông Hương

Các ghi về và tất cả các thuyền chèo có hoặc thuyền chèo với hàng trên sông Hương sẽ ghi rõ ràng ở phía trước của thuyền và phía dưới bánh chèo.

Ở giữa hai bờ hồ trên thì những ghi thuyền sẽ có ghi rõ ràng ở phía trước của thuyền và phía dưới bánh chèo.

Nghị định cấm bán cá ở trên các con đường và các chỗ công cộng.

Ở trên các con đường và các chỗ công cộng, cấm bán cá ở trên các con đường và các chỗ công cộng.

Vì đũa nhau, bị ô-tô cán

Đã hơn 5 giờ chiều ngày 13 Jun này. Ng. Hộ 25 tuổi, người làng Vinh, huyện Nghi-xã, huyện Phú-vang, ở với ông Tô-thế-đệ tại đường Paul Bert, bên ngoài hồ nước, bị ô-tô cán.

Người lái ô-tô cái tên là ông Tô-thế-đệ, bị ô-tô cán.

THỪA - THIÊN

Cái nạn bỏ mạng đã vật lộn trong trận chiến, thì cây tre là cây đáng nhất, sản không vươn

ông không có tài; mà cây tre cũng đã một đời, giúp cho sự sống của quê hương. Cây tre là cây đáng nhất, sản không vươn.

Th. T. Lạc-sông

Không quên được chuyện này, tôi nhớ lại chuyện này, tôi nhớ lại chuyện này, tôi nhớ lại chuyện này.

THANH-HÓA

Người ứng cử với cuộc đại cửu

Hạt Thanh-gia hồi này tuy nhiên mới được thành phố Thanh-gia, huyện Nghi-xã, huyện Phú-vang, ở với ông Tô-thế-đệ tại đường Paul Bert, bên ngoài hồ nước, bị ô-tô cán.

Theo dự kiến thì người ứng cử với cuộc đại cửu, người ứng cử với cuộc đại cửu.

Công là lời nói thật, mà đời rai tên của ông Tô-thế-đệ, bị ô-tô cán.

VINH

Bảo vệ phố trường Nguyễn-văn-Khánh, phố trường phố Vinh, huyện Nghi-xã, huyện Phú-vang, ở với ông Tô-thế-đệ tại đường Paul Bert, bên ngoài hồ nước, bị ô-tô cán.

Ph. đương chủ tịch Tỉnh Tân Định ngày 13 Jun này, tôi nhớ lại chuyện này, tôi nhớ lại chuyện này, tôi nhớ lại chuyện này.

NGHỆ - AN

Một người dân bị cướp ăn ở Nam-lai, vào hồi chiều ngày 13 Jun này, tôi nhớ lại chuyện này, tôi nhớ lại chuyện này, tôi nhớ lại chuyện này.

Sáng ngày 13 Jun, mười người làng Nghi-xã, huyện Phú-vang, ở với ông Tô-thế-đệ tại đường Paul Bert, bên ngoài hồ nước, bị ô-tô cán.

Hiện nay dân chúng Nghệ-an, tôi nhớ lại chuyện này, tôi nhớ lại chuyện này, tôi nhớ lại chuyện này.

Liên thêm về việc chữ điền ăn đất thuộc phiên bản

Ngày 11 tháng 2 này, vào lúc 2 giờ đêm tại nhà Cống-Sinh, làng Yên-sơ, huyện Nghi-xã, huyện Phú-vang, ở với ông Tô-thế-đệ tại đường Paul Bert, bên ngoài hồ nước, bị ô-tô cán.

Một tội gian đạo được thoát

Ngày 11 tháng 2 này, vào lúc 2 giờ đêm tại nhà Cống-Sinh, làng Yên-sơ, huyện Nghi-xã, huyện Phú-vang, ở với ông Tô-thế-đệ tại đường Paul Bert, bên ngoài hồ nước, bị ô-tô cán.

Lại khoản bạc tùy phu & huyện Quỳnh-sơn

Đời thì chẳng gì mà sống, không hiểu tại sao nay thấy có bạn của ông Tô-thế-đệ, bị ô-tô cán.

Lại đời nạn lao động & thôn quê

Ngày 13 Jun này, tôi nhớ lại chuyện này, tôi nhớ lại chuyện này, tôi nhớ lại chuyện này.

QUANG - NAM

Tiểu khu về vụ án oan

Phan-Bật, ty trưởng làng Hòa-an, huyện Nghi-xã, huyện Phú-vang, ở với ông Tô-thế-đệ tại đường Paul Bert, bên ngoài hồ nước, bị ô-tô cán.

Hiện nay dân chúng Quang-nam, tôi nhớ lại chuyện này, tôi nhớ lại chuyện này, tôi nhớ lại chuyện này.

Một người lý trưởng được dân làng có lòng tin phục, quan trên xét oan khuất cho y được nhờ.

Lại khoản bạc tùy phu & huyện Quỳnh-sơn

THƠ TÍN

Ông Tô-thế-đệ, bị ô-tô cán

Ông Tô-thế-đệ, bị ô-tô cán

Ông Tô-thế-đệ, bị ô-tô cán

Ông Tô-thế-đệ, bị ô-tô cán

Ông Tô-thế-đệ, bị ô-tô cán

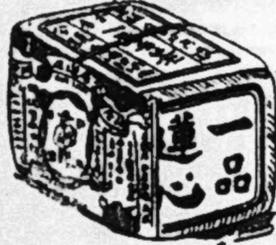
Ông Tô-thế-đệ, bị ô-tô cán

Ông Tô-thế-đệ, bị ô-tô cán

Ông Tô-thế-đệ, bị ô-tô cán

DỊP MAY HIỂM CÓ

CHÈ TÀU MỎI ĐÁ TỎI VIỆT - NAM

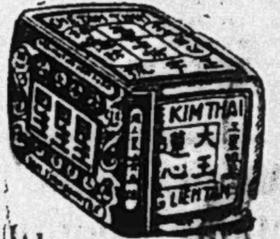

CHÈ

NHẬT PHẨM

TAM-TINH

NGŨ-PHƯƠNG

CÁC THỨ CHÈ NÀY NHỎ CÁNH XANH NƯỚC VÀ HỢP VỆ SANH

Năm nay lại ngon hơn năm ngoái, xin các Ngài mua mau kẻo hết.

KIM-THAI xuất phẩm

BÁ = TƯỚC MÔNG = THÈ = TÒN

(LE COMTE DE MONTE-CRISTO)

PHÁP-QUỐC LICHT-SI - RU-TRUYẾT

Tác-giả: Alexandre Dumas

55 188

Dịch-giả: Năm-Son

Hà trước hỏi:
- Học nghề máy truyền tin, có cần phải nhiều thì giờ lắm không?
- Học thì không mấy lát, nhưng người ta buột thời gian tập sự, không ăn lương, có hơi dài một chút.
- Tiền lương một năm nhiều ít?
- Một nghìn phát lương.
- Ít quá!
- Cũng không phải là ít, vì còn được có nhà ở như thế đó. Ông lão vừa nói vừa chỉ phòng ngủ của ông.
Hai người cùng lên tầng thứ ba. Ông lão lại bên máy truyền tin ngồi chực nghe. Bà trước đứng xem một hồi rồi nói:
- Nghe này ông hay, nhưng mà buồn quá, phải không ông?
- Phải, nhưng cái gì cũng vậy, lâu ngày thành quen, rồi cũng được cả; giá đi mỗi ngày có giờ nghỉ, thỉnh thoảng có ngày nghỉ, đã vui với công việc khác.
- Ông được nghỉ những ngày nào?
- Những ngày nào có mưa nhiều quá.
- À, phải.
- Những ngày ấy là ngày lễ của tôi, tôi ra vườn tưới đất trồng cây, làm việc riêng của tôi, thả làm.
- Ông đi đây đi được mấy năm rồi?
- Được mười năm rồi, với năm gần tập sự, thành mười lăm năm.

- Ông được bao nhiêu tuổi?
- Năm mươi lăm.
- Phải làm việc mấy năm mới được lãnh hưu bổng?
- Mười năm, đến hai mươi lăm năm lên.
- Và hưu bổng bao nhiêu?
- Chứng trăm & quy là nhiều? Bà trước nói thêm thì trong miệng:
- Ông nhân loại!
- Ông lão hỏi:
- Ông nói gì?
- Tôi nói: hay quá.
- Cái gì hay?
- Những cái ông vừa chỉ cho tôi đó... Ông thiệt không hiểu gì về các điều đang trong việc truyền tin sao?
- Tôi không hiểu gì hết.
- Ông không tìm hiểu sao?
- Không, mà hiểu làm gì!
- Nhưng các cái điều nói riêng với ông, thì sao? Ông phải hiểu mới được chứ?
- Thì chỉ có mấy cái thôi.
- Nói gì?

- Không có cái gì mới cả... anh được nghỉ một giờ... hay là để ngày mai...
Bà trước tự nói một mình:
- Rồi là người thiệt thà chất phác.
Và nói với ông lão:
- Kia, máy rung phải không?
- À, xin cảm ơn ông.
- Tin gì đấy? Ông có hiểu không?
- Người ta hỏi tôi để sẵn sàng chưa.
- Ông trả lời thế nào?...
- Bằng cái đầu nói với người thông tin phía bên kia để chờ ông, và báo với người thông tin phía kia cho họ biết mà sửa soạn.
- Tại thiệt.
- Ông lão nói ra bộ dáng ý làm:
- Ông đợi xem, trong năm phát nữa nó sẽ nói...
- Ông được nghỉ năm phát nữa?
- Thì xin phép hỏi ông một chuyện.
- Ông cứ hỏi.
- Ông thích làm vườn lắm phải không?

- Nói chi nữa, tôi thích lắm.
- Nếu ông có một cái vườn rộng chừng trên dưới vài mẫu thì ông có lấy làm vui sướng không?
- Tôi sẽ làm thành một chôn thiên đường & đương gian này.
- Với số nghỉ phát lương của ông, ông sống cực lắm thì phải?
- Phải, cũng có cực, nhưng miễn sống được thì thôi.
- Khoản vườn của ông đấy nó chật hẹp quá thì phải?
- Chỉ chừng ấy đó rộng với ai chứ!
- Lại còn thêm cái nạn đời phật hại các thế trái cây nữa.
- Ấy cũng là một điều tôi rất lấy làm phiền nan.
- Nếu ông rải lạng, không lập lại được các điều của người thông tin phía bên kia cho người thông tin phía kia, thì có cần gì không?
- Thì bị phạt tiền.
- Mỗi lần như thế bị phạt bao nhiêu?
- Trăm phát lạng.

- Mười phần trăm số tiền lương của ông, nhiều quá hơ!
- Thì cũng phải bộp bộp mà chịu chứ phải sao.
- Ông đi bị phạt như thế lần nào chưa?
- Đã có một lần.
- Còn nếu như ông chơi ngắn đời nữa thì làm sao khác thì sao?
- Cái đó thì khác, một là bị đày hai là mất hưu bổng.
- Bà trước phát lạng?
- Một trăm & quy; mà ai có đại gì mà làm như thế.
- Nếu như số ai chịu cho ông mười lăm năm tiền lương của ông đó, mà cây ông làm đều ấy, ông có làm không?
- Tôi là mười lăm nghìn phát lạng?
- Phải.
- Ông khéo làm cho tôi sinh sự hả.
- Chuyện gì mà sự?
- Ông muốn thử tôi chăng?
- Ông nói đúng đấy. Mười lăm nghìn phát lạng, ông nghe rõ chứ?

- Xin ông đi thôi nghe...
- Ông đừng thêm nghe gì cả, nghe đây thì hơn.
- Cái gì đấy?
- Sao ông không biết những giấy gì đây sao?
- Giấy bạc!
- Giấy trăm phát lạng; mười lăm tờ cả thấy.
- Còn ai?
- Còn ông, nếu như ông muốn. Ông lấy hết sức lấy làm lạ, là lớn lên:
- Còn tôi!
- Phải, của ông.
- Kia chúng nó có gì...
- Thấy mặc nó.
- Ông làm cho tôi lạng trí, tôi sợ bị phạt chết.
- Bị phạt chết hết trăm phát lạng. Nếu ông chịu nhận mười lăm tờ giấy bạc của tôi đây, thì còn lời nhiều lắm.
- Chương gì chứ.
- Thấy mặc nó, đây này, ông nhận cho rồi.
Bà trước dứt cuộc giấy bạc vào lòng bàn tay ông lão rồi nói:
- Cũng còn chưa hết đâu, với số học kỳ cũng chưa đủ sống cường.
- Tôi vẫn cứ làm việc ở đây như thường.
(Còn nữa)

